

[Landbrugsministeren.]

og det er vel heller ikke udelukket, hvis man håndhæver princippet alt for stærkt, at det kunne medvirke til, at jordrente-arealerne bliver holdt tilbage fra den økonomisk bedste anvendelse, eller til, at jordprisen presses yderligere i vejret og derved fordyrer byggeriet. Men hertil kommer, at et sådant krav fra statens side vil medføre en ikke uvæsentlig forskelsbehandling af husmænd, der har erhvervet et husmandsbrug oprettet på jordrentevilkår, og husmænd, der har erhvervet et husmandsbrug oprettet på jordkøbsvilkår, og denne forskelsbehandling vil antagelig bringe jordrenteprikkippet i miskredit, akkurat som jeg godt kan se at de meget store fortjenester også kan gøre det. Det må vi så overveje, og derfor er jeg mest tilbøjelig til at mene, at man må blive ved den nuværende praksis, hvorefter afløsningssummen fastsættes i forhold til grundværdien. Hvilket forholdsbeløb der her skal anvendes, kan man jo altid drøfte. Jeg har i øvrigt anmodet statens jordlovsudvalg om at overveje spørgsmålet nærmere, således at man kan finde frem til en rimelig løsning — det ved det ærede medlem er sket for dette spørgsmål i tinget. Jeg finder det nemlig meget ønskeligt, at der tilvejebringes ensartede retningslinjer med hensyn til spørgsmålet om — og i bekræftende fald på hvilke vilkår — en jordrenteforpligtelse på et statshusmandsbrug bør tillades afløst, når jorden overgår til anden anvendelse end landbrug. Det er jo meget hensigtsmæssigt, at både køber og sælger på forhånd nogenlunde kender vilkårene, før der handles.

Chr. Rasmussen: Jeg takker ministeren for svaret, men finder dog anledning til at gøre opmærksom på, at dette spørgsmål om det frie valg, om man vil have købesum eller jordrente, ikke er så forfærdelig gammelt i lovgivningen, i hvert fald ikke er nær så gammelt, som jordrenteprikkippet er.

Ministerens nævnte spørgsmålet om grundstigningsskyld. Jeg synes ikke, det kan kædes sammen med dette spørgsmål. Sagen er nemlig den, at hvis en sådan lille ejendom handles til 600 000 kr., bliver den afgiftspligtige grundstigning aldrig en eneste krone hverken større eller mindre, selv om man forlods har foræret den på-

gældende bruger 300 000-400 000 kr. Det bliver det samme beløb.

Men jeg vil gerne stille ministeren et til-lægsspørgsmål, da jeg går ud fra, at det bliver vanskeligt at få ændret forholdene således, at afløsningssummen fastsættes i forhold til salgssummen og ikke i forhold til den alt for lave grundværdi.

Vil ministeren medvirke til, at man bruger statshusmandslovens, om jeg så må sige, strengeste bestemmelser og konsekvent nægter afløsning af jordrenteforpligtelse, uanset hvad arealerne går over til, lige bortset fra dem, der anvendes til anlæg af jernbaner og offentlige veje?

Landbrugsministeren (Skytte): Skulle jeg svare lige så klart, som spørgsmålet er stillet, må det blive et nej. Jeg tror, det vil være uhensigtsmæssigt med en så konsekvent standpunkttagen til dette spørgsmål, som det ærede medlem her giver udtryk for. Jeg tror, det ville volde mange praktiske besværligheder og medføre urimeligheder. Det udelukker ikke, at jeg fremdeles er parat til at drøfte også en anden afløsnings-ordning end den, der gælder i dag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Niels Ravn* til undervisningsministeren:

„Hvorned begrundes ministeren den påtænkte flytning af småbørnslærerinde-seminariet i Vejle til Ranum?“

Niels Ravn: At jeg har rettet et spørgs-mål til den højtærede minister for at få en nærmere begrundelse for den påtænkte overflytning af småbørnslærerindese-minariet i Vejle til Ranum, kan måske fore-komme en og anden overflødig, al den stund der er givet en ret detaljeret begrun-delse i et aktstykke til finansudvalget, hvori man søger om den nødvendige mid-lertidige bevilling til at gå i gang med de omhandlede planer.

Når jeg alligevel har stillet spørgsmålet, skyldes det, at der efter min opfattelse i begrundelsen i det pågældende aktstykke er visse ting, som man i dag vistnok må kalde forældede, og der er visse ting, der direkte er i uoverensstemmelse med de herskende forhold. Det forekommer mig, at når man her i folketinget og i finansud-